

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IV. De prima Apostolorum successione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πρώτης ἡ ἀποστολῶν σταύρωσίς.

ΟΤὶ μὲν ὅσιοις τοῖς ἑξ ἔθναις κηρύσσων ὁ Παῦλος, τὰς δυοὺς Γερμανικὰς τῷ σκηνισμῷ καταβεβλήσαις θεμελίας, δῆλον ἐκ τῶν αὐτόγενοις αὖ Φωνῶν, καὶ αὐτὸν ὁ Λεχάς εἰς ταῖς πράξεσιν ισόρησεν. καὶ εἰς τῶν Πέτρου ἢ λέξεων, εἰς ὄπος αἱ καὶ εὐτῷ ἐπαρχίαις τὰς ὅπις φειδομῆς τὸν Χειρὸν ἐναγγελεῖσοντος, τὸν τῆς καυνῆς διαβήκης παρεδίδει λόγον, σαφέσιν εἴπει, αὐτὸς ἡ εἰρήνη μαρτυρὸς ὁμολογουμένης αὐτῷ ἐπιστολῆς ἐν τοῖς ἑξ Βεροιαῖς οὖν σὺν διασπορᾷ Πόντου καὶ Γαλατῶν Καππαδοκίας τε καὶ Αἰδίας καὶ Βιθυνίας γράψει. Οσοι ἡ τέτων, καὶ τίνες γηπότοις ζηλωταῖς γεγονότες, τὰς ταρσούς αὐτῶν ιδουθείσας ικανοὶ ποικαίνεν ἐδοκιμάσασιν σκηνιστίας, ψράδιον εἶπεν, μὴ ὅπις ὅστις αὖ περὶ τῶν Παύλων Φωνῶν αναλέξοιτο. τέτηρας μυριών μυριών σωματογοῖς, καὶ αὐτὸς ἀνοματεσσυνεδιλῶται γεγόνασιν ὃν οἱ πλεῖστοι αλλίτεροι πέρισσοι αὐτῷ μηνύμενοι ήξενοί, δίλεκτοί τουσὶ αὐτῶν μαρτυρεῖσαν ταῖς ιδίαις ἐπιστολαῖς ἐγκαταλέξαντος. εἰ μὲν αὖτα καὶ οἱ Λεχάς εἰς ταῖς πράξεσιν τὰς γνωρίμιας αὐτῷ καταλέγων, εἰ δὲ οὐδαέτος αὐτῶν μημονεύει. Τιμόθεος γε μὲν τὸν Εφέσῳ παρεγκίας ισορεῖται πέμπτῳ τῷ τὸν Πλικοπὸν εἰληχέντα. αὐτὸς καὶ Τίτῳ τῷ τὸν Κρήτης σκηνιστογονούντος. Λεχάς ἡ τὸ μέρος θνάτῳ ὃν τῷ αὐτῷ Αὐλοχείας, τὸν δὲ Πλικοπὸν ιατρὸς, τὰ πλεῖστα συγχεγονῶς τῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἢ εἰς παρέεγως τῷ δικτοσόλων ἀμιλητῶς, ἡς διπλά τέτων ταρσούς Φυχῶν θεραπεύματος, εἰς δυστὸν ἡμίν τασσοδείματα θεοπνεύσοις καταλέγοντες βιβλίοις τῷ τε ἐναγγελίᾳ. ὁ καὶ χαρέσσαι μαρτύρεσται, καθάπαρέδοτο αὐτῷ οἱ αἴτας χρήσιμοι πατέρες τοῦ Θρόνου τοῦ λόγου, οἱς καὶ Φοῖοι ἐπανώθεν αἴται παρηπολεύθηναι καὶ ταῖς τῶν Αποστόλων πράξεσιν, ἀς σύκετοι δὲ ἀκοῆς, ὁ θεόλαμπος ἢ αὐτοῖς ταχελῶν συνείσατο. φαστοὶ δέ τοις τοῖς κατ' αὐτὸν ἐναγγελίας μημονεύειν ὁ Παῦλος εἰσθεντος, στονίζατο τοῖς σφετεροῖς ιδίοις πνοῖς ἐναγγελίας γράφων ἔλεγε, καὶ τὸ ἐναγγέλιον μη. τῶν δὲ λοιπῶν ἀκολεύθων τὸν Παύλον, κατ-

Caput IV.

De prima Apostolorum successione.

Porrò Paulum gentibus prædicantem, ab Hierosolymis & finitimis locis usque ad Illyricum, ecclesiarum ubique fundamenta jecisse, tūm ex ipsius verbis constat, tūm ex iis quæ à Luca in Actibus referuntur. Quibus item in provinciis Petrus Christum Iudeis prædicans, novi fœderis doctrinam tradiderit, satis aperte colligitur ex ea epistola qua ipse ab omnibus, ut dixi, sine controversia adscribitur: quam quidem ille Hebreis per Pontum, Galatiam, Cappadociam, perque Asiam atque Birthyniam in dispersione agentibus scribit. Quot verò & quinam horum Apostolorum veri imitatores, eorumdem judicio digni judicati sint, qui fundatas ab ipsis ecclesiæ pastorali officio gubernarent, nequaquam facile est dicere: praterquam illos, quos ex ipsius Apostoli verbis facile quivis possit colligere. Hujus enim proprie innumerabiles adjutores, & ut ipse nominat, commilitones fuerunt: quorum ille plerorūq; immortali epistolarum suarum testimonio ornatos, perpetuæ hominum memorie commendavit. Sed & Lucas in Actibus discipulos Pauli enumerans, singulos nominatim appellat. Ex his Timotheus quidem propheta ecclesiæ episcopatum primus accepisse dicitur: quemadmodum etiam Titus insula Cretæ ecclesiæ episcopus fuisse memoratur. Lucas verò domo Antiochenus, arte medicus, qui & cum Paulo diu coniunctissime vixit, & cum reliquis Apostolis studiose versatus est, artis illius ad sanandos hominum animos institutæ, quam sibi ex Apostolorum doctrina comparaverat, duos nobis libros divinitus inspiratos reliquit. Alter eorum Evangelium est, quod quidem ita se priori exarasse testatur, prout ab ipsis verbi divini ministris, & qui ab initio Christum viderant, accepterat: quos etiam omnes se jam dum aëtatem esse profiteretur. Alter liber inscribitur Actus Apostolorum, quos ille non jam auditione acceptos, sed oculis suis spectatos scriptis tradidit. Hujus porro evangelium ajunt à Paulo designari solitum esse, quoties tanquam de proprio quodam evangelio sermonem faciens, dicit: Secundum evangelium meum. Ex

K

reliquis Pauli comitibus Crescens quidem ab eo missus in Gallias Pauli ipius testimonio declaratur. Linus vero, quem in secunda ad Timotheum epistola Romae secum versari testatur, primus post Petrum, ut supra iam diximus, Ecclesiae Romanae Episcopatum adeptus est. Clemens quoque, is qui tertius Ecclesiae Romanae Episcopus est constitutus, adjutor Pauli sociusque certaminum fuisse, ipsiusmet testimonio perhibetur. Denique Areopagitam illum nomine Dionysium, quem post concionem illam quam Paulus in Areopago ad Athenieales habuit, primum credidisse Lucas in Actibus scribit, Atheniensis Ecclesiae primum Episcopum fuisse tradit alter quidam Dionysius Corinthiorum Episcopus, antiquissimus Scriptor. Sed quinam subinde per ordinem temporum Apostolis succederint, in progressu operis suo loco dicemus. Nunc ad reliqua pergamus.

A σπινέ μηδὲ οὐδὲ Γαλλίας τειλάμφρος ὑπ' αὐτῆς μαρτυρεῖται. Λινός ἐξ μέμνησισιων ΙΘΕΩΡΗΣ Ρώμης αὐτὸς καὶ τὴν δύστεγαν τεκέη Τιμόθεον Πατρισόλην, πεῶτερον μὲν Πέλεγνην Ρώμαίων ἐκκλησίας λωτεῖ τοποποιήντι πεζογράφῳ καλησσάς, Παύλος συνεγροῦσκει Σωματικῆς γεγονόντος πέδος αὐτὸς μαρτυρεῖται. Επιτέτοις καὶ τὸν Αρεωπαγίτην ἀπέννον, Διονύσιον μαρτυράντι, ἐν πεζαρχοῖς μὲν τὸν σὺν Αρεωπαγίτην πάγῳ πέδος Αθηναίους Παύλος δημητρεῖαν πεζῶτον πεζεδσαὶ ανέγραψεν οἱ Λεπτᾶς τοις Αθηναίοις ἐκκλησίας πεζῶτον Επισκοπον, δραχμῶν τῆς ἔτερος Διονύσιος Ιησούς Κοσμητίων παρηκμίας ποιημένην ισορροπεῖ γεγονέναι. αἷλα γὰρ οὐδὲ πεζεδσαὶ, Επιτέλαιος τὰ τῆς καὶ χρυσοῖς τῶν Αποστόλων διδασκόντος ήμερον εἰσησέλαψεν τοῦ Επιτέλους τὰς ἔξης ἱαρδύτικας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς μὲν τὸν Χειρὸν ὑπάρχουσαν πολιορκίαν.

ΜΕταὶ Νέοντα δέκα πρὸς τελεῖν ἔτει
Τὴν δέκανην ἐπικρατήσαντα, τῶν αὖτις
Γάλβανού Οὐθωνα ἐπιταμεῖτον ἐπι μπονί εἰς δια-
γόρευμα, Οὐεπαταγιανός ταῖς καὶ Γεδαία-
ωσαλαξεσι λαμπρωμόντος, βασιλεὺς εἰπε
αὐτῆς ἀναδεινούσατης Γεδαίας, αὐλοκράτη
περὶ τῶν αὐτοῖς σραζοπέδων αἰσαροδεῖς;
Τὴν ἐπι Ρώμης διωαντίκα τειλάμενος, Την
τοῦ παιδὶ τὸν καὶ Γεδαίαν εἰχειρίζει πόλεμον.
μετά γε μην τὴν Σωμῆρος ήμέρην αὐτοῦ
Γεδαίων περὶ τοῦ καὶ αὐτῷ τολμήμαν, οὐδὲ
καὶ τῶν Αποστόλων αὔτοις πλείστας ὅσας ἐπεβ-
λας μεμιχαημέρων, πρώτη τε Στεφανίθεος ἦτορ
αὐτῶν αἰνημέρως εἰταρεῖ μετ' αὐτοῖς
τὸν Γαλώνε, οὐδὲ Ζεβεδαῖος μὲν παῖς, αὐτοῖς
Φός οὐ Γωνίας, τὸν κεφαλὴν δοτομηθεῖσος, ἐπι-
πασίτε Γαλώνε τὸν αὐτοῦ τῆς Εποκῆς
πῆρον, πεῶτε μὲν τὴν Σωμῆρος ήμέρην
αὐτοῦ τοῦ κειληρωμένην, τὸν περιστηλωθεῖσαν
τερόπον μεταλλάξαντος. τῶν τε λοιπῶν Απο-
στόλων μυρία εἰς θανάτον ἐπιβεβλημένων,
τῆς μεν Γεδαίας γῆς αὐτοῖς πεληλαμένων, ἐπιτητοῦ
τῷ κηρύγματος διδασκαλία τῶν εἰς συμ-
παντα ταῦτα εἴναι τειλαμένων πορείαν συ-
διωκταί τε Χειρὸν φίσαντος αὐτοῖς

ΣΑΡΤ Β.
De postremo Iudeorum expugnatione post Christinēm.

Huc refer.
Niceph.
c. 3. 4. 5.
6. 7. 8.
lib. 3.
POst Neronem qui per tredecim annos imperium tenuit, cum Galba atque Otho anno dumtaxat & sex mensibus regnassent, Vespasianus in præliis adversus Judæos spectatus, Imperator in ipsa Judæa ab exercitu qui illuc erat, renuntiatur. Qui confestim Romanum versus contendens, cum belli adversus Judæos Tito filio commisit. Porro cum Judæi post Servatoris nostri in celos adscensum, non contenti eo scelere quod in ipsum admiserant, ejus quoque Apostolos sepiissime insidiis appetiſſent; ac primum quidem Stephanum lapidibus obruerint: deinde Jacobum Zebedei filium, Joannis fratrem capite truncassent: ac postrem Jacobum illum qui primus post adscensum Domini Episcopalem ecclesiæ illius sedem obtinuit, eo quem diximus modo peremissem: Cum reliquitem Apostoli infinitis propè modis non sine magno vite sua discriminè ab iisdem vexati essent, & ex Judæa fugati, ad prædicandam Evangelii doctrinam, omnes ubique terrarum gentes adire cœperissent, freti potentia Christi qui